

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci navrhovatele: **L. K.**, t. č. X, proti odpůrci: **Vězeňská služba České republiky - Generální ředitelství**, se sídlem Soudní 1977/1a, Praha 4, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků se zamítá.
- II. Žádost žalobce o ustanovení zástupce se zamítá.
- III. Návrh se odmítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným zdejšímu soudu dne 14. 11. 2017 se navrhovatel domáhá zrušení opatření obecné povahy. Konstatoval, že odpůrce vydal pokyn – opatření obecné povahy, navazující na nález Ústavního soudu ze dne 6. 4. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1351/16. Tímto postupem měl odpůrce zkrátit pohledávky navrhovatele.

Navrhovatel uvedl, že usnesením Okresního soud v Karviné – pobočka v Havířově ze dne 22. 7. 2015, č. j.: 128 E 64/2015, byl nařízen výkon rozhodnutí příkázáním peněžní pohledávky, kterou má povinný P. K., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Valdice, za dlužníkem povinného Vězeňská služba České republiky – Věznice Valdice.

Konstatoval, že povinnému P. K. jsou do věznice zasílány peníze od České správy sociálního zabezpečení v částce 5. 875,- Kč (invalidní důchod), které jsou převáděny na jeho účet zřízený a vedený věznici a rozděleny na dvě poloviny, a to částka ve výši 2.938,- Kč na konto s označením „O“ a částka ve výši 2.937,- Kč na konto s označením „R“. Z konta „R“ jsou v následujícím měsíci uhrazeny náklady výkonu tretu za předchozí měsíc ve výši 1. 500,- Kč. Zbývající částka z konta „R“, tedy Kč 1. 437,- Kč, byla převedena na konto s označením „E“ a téhož dne byla odesílána navrhovateli. Takto mělo být dle navrhovatele postupováno do září 2017.

V měsíci říjnu 2017 již však takto pro opatření obecné povahy postupováno nebylo a zbývající částka z konta „R“ (tedy 1. 437,- Kč) začala být převáděna na konto s označením „O“. A to přesto, že není uhrazena pohledávka navrhovatele a povinný P. K. má v evidenci věznice pohledávky v souhrnné výši 126. 731,- Kč.

Dle navrhovatele odpůrce není oprávněn vydat pokyn – opatření obecné povahy, kterým pro účel strhávání peněžních prostředků odlišuje důchod v nezabavitelné výši od jiných peněžních prostředků zaslaných odsouzenému do věznice. Takový postup je dle něho v přímém rozporu s § 25 odst. 4 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 169/1999 Sb.“), a shora citovaným nálezem Ústavního soudu.

Závěrem tak navrhovatel uvedl, že „*Pokyn GR VS ČR – opatření obecné povahy – je v rozporu se zákonem, GR VS ČR překročilo meze své působnosti a pravomoci a opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem a není dostupné ani k nahlédnutí.*“ Navrhl, aby krajský soud „*zrušil pokyn – opatření obecné povahy – vydaný Generálním ředitelstvím Vězeňské služby ČR v návaznosti na nález Ústavního soudu ze dne 6. 4. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1351/16.*“

Ve vyjádření k návrhu odpůrce uvedl, že v souvislosti s citovaným nálezem Ústavního soudu zhodnotil stav v této oblasti své činnosti a postupně přijal metodická doporučení pro organizační jednotky vězeňské služby (věznice) k ujednání aplikace ustanovení § 25 odst. 4 zákona č. 169/1999 Sb. v souvislosti s citovaným nálezem Ústavního soudu.

Jednalo se o:

- dopis generálního ředitele Vězeňské služby České republiky ředitelům věznic a vazebních věznic z GR VS ČR ze dne 5. 5. 2017, č. j. VS-1484-27/ČJ-2017-800070-4PRVZ,
- analýzu citovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2017, č. j. VS-48351-1/ČJ-2017-800002-16PRV (příloha shora uvedeného dopisu),
- dopis ředitele odboru ekonomického zástupcům ředitelů organizačních jednotek a vedoucím oddělení ekonomického OJ ze dne 30. 6. 2017, č. j. VS-66603/ČJ-2017-800073-22RVO,
- e-mail ze dne 4. 10. 2017 od Mgr. E. B. z odboru ekonomického včetně Postupu při evidenci do systému VIS EKV exekučních příkazů,
- e-mail ze dne 20. 10. 2017 od Mgr. E. B. z odboru ekonomického – odpověď na žádost Věznice Valdice v souvislosti s plněním usnesení Okresního soudu v Karviné – pobočka v Havířově č. j.: 128 E 64/2015-34.

Obsah uvedených dokumentů je dle odpůrce v souladu se zákonem č. 169/1999 Sb., vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., nařízením generálního ředitele VS ČR č. 43/2010 a citovaným nálezem Ústavního soudu. Odpůrce proto navrhl zamítnutí návrhu.

Navrhovatel následně podal několik přípisů označených povětšinou jako „Doplnění argumentace“ (ze dne 21. 11. 2017, 18. 12. 2017 a 2. 1. 2018), v nichž rozvíjel své názory o

source not found.

nezákonnosti postupu odpůrce při srážení částek a jejich následném převodu a použití z účtu povinného P. K.

Krajský soud se v první řadě musel zabývat tím, zda jsou v dané věci naplněny podmínky řízení.

V souvislosti s tím musel konstatovat, že ani návrh ani žádné z dalších podání navrhovatele nespecifikují, který konkrétní akt orgánů veřejné správy, v tomto případě konkrétně odpůrce, považuje navrhovatel za opatření obecné povahy, jehož zrušení se domáhá.

Ustanovení § 171 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vymezuje institut opatření obecné povahy negativně, když stanoví, že není ani právním předpisem ani rozhodnutím. Správní řád tedy ponechává na zvláštních zákonech, aby podle povahy věci stanovily, ve kterých případech a za jakých podmínek má být vydáno opatření obecné povahy namísto právního předpisu nebo rozhodnutí.

Přes absenci pozitivního vymezení tohoto právního institutu v právním řádu lze ovšem konstatovat, že právní doktrina považuje opatření obecné povahy za úkon správního orgánu v určité věci, který se přímo dotýká práva, povinností nebo zájmů blíže neurčeného okruhu osob.

Protože navrhovatel žádný takový úkon odpůrce neoznačil (pouze v obecné rovině hovořil o blíže nespecifikovaném „pokynu“ odpůrce), krajský soud jej výzvou ze dne 9. 1. 2018 k odstranění této vady podání vyzval. Konkrétně tedy, aby navrhovatel specifikoval, který konkrétní dokument odpůrce považuje za opatření obecné povahy, jehož zrušení se návrhem domáhá.

Navrhovatel sice reagoval podáními ze dne 13. 1. 2018, 15. 1. 2018 a 16. 1. 2018, ale ani v jednom z nich uvedený nedostatek návrhu neodstranil. V prvním z uvedených podání zmínil přípis generálního ředitele Vězeňské služby ČR ze dne 22. 12. 2017, č. j. VS-107612-4/ČJ-2017-800012-STG. Tento přípis napadeným opatřením obecné povahy býti nemůže, jde o vyřízení žalobcovy stížnosti a vzniknul až po podání návrhu. V druhém z uvedených podání navrhovatel ocitoval část usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 20 Cdo 5159/2017-48, ve třetím pak přípis ředitele odboru ekonomického VS ČR ze dne 9. 1. 2018, který opět představuje reakci na předchozí navrhovatelova podání a napadeným opatřením obecné povahy být nemůže ze stejných důvodů jako předchozí shora citovaný přípis Vězeňské služby České republiky. Žádný „pokyn“ odpůrce zmiňovaný v návrhu však navrhovatel nespecifikoval.

Krajskému soudu tak nezbylo, než vycházet z obsahu vyjádření odpůrce k návrhu, v němž specifikoval, jaké úkony odpůrce učinil v souvislosti s vyhlášením shora citovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 6. 4. 2017.

Šlo především o dopis generálního ředitele Vězeňské služby České republiky ředitelům věznic a vazebních věznic z GŘ VS ČR ze dne 5. 5. 2017, č. j. VS-1484-27/ČJ-2017-800070-4PRVZ. Z obsahu uvedeného dokumentu je ale zřejmé, že jde toliko o

source not found.

oznámení autora ve vztahu k jednotlivým organizačním složkám Vězeňské služby České republiky, že v návaznosti na závěry Ústavního soudu obsažené v citovaném nálezu budou přijata příslušná technická a organizační opatření. Přílohu přípisu pak tvořila analýza citovaného nálezu, vypracovaná ředitelem odboru právního GR VS ČR.

Dále šlo o přípis ředitele odboru ekonomického zástupců ředitelů organizačních jednotek a vedoucím oddělení ekonomického OJ ze dne 30. 6. 2017, č. j. VS-66603/ČJ-2017-800073-22RVO. Jeho obsah v podstatě konkretizuje předchozí přípis generálního ředitele a oznamuje, jak by mělo být ze strany organizačních jednotek Vězeňské služby v souvislosti s nakládáním s peněžními prostředky na účtech odsouzených postupováno.

Ani jeden z uvedených přípisů však nenaplnuje shora uvedené definiční znaky právního institutu opatření obecné povahy. Jedná se toliko o metodické pokyny příslušných orgánů odpůrce ve vztahu k podřízeným organizačním složkám. Ani materiálně ani formálně však o opatření obecné povahy nejde. Tím pak už vůbec nemohou být shora zmíněné e-maily pracovnice ekonomického odboru odpůrce. A existence jiných dokumentů vydaných odpůrcem v souvislosti s předmětným nálesem Ústavního soudu nebyla zjištěna či prokázána a navrhovatelem ani tvrzena.

Navrhovatel podal návrh na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Jednou z podmínek tohoto řízení je existence opatření obecné povahy, které má být v rámci tohoto soudního řízení způsobem vymezeným v § 101d odst. 2 s. ř. s. přezkoumáno. Existence opatření obecné povahy však v posuzované věci z důvodů shora uvedených prokázána nebyla.

Krajskému soudu tak nezbylo, než žalobu výrokem III. odmítnout s odkazem na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., dle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Krajský soud nepřehlédl, že navrhovatel v podání ze dne 21. 11. 2017 požádal o osvobození od platby soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. S ohledem na neexistenci předmětu řízení návrh zjevně úspěšným býti nemohl, proto krajský soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku I.

Dle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli, u kterého jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, na jeho návrh ustanovit usnesením zástupce. Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků však u navrhovatele ze shora

source not found.

uvedeného důvodu naplněny nebyly, proto krajský soud jeho návrh na ustanovení zástupce zamítnul, jak je uvedeno ve výroku II.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud s odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (výrok IV.).

Obiter dictum krajský soud uvádí, že uvedené rozhodnutí neznamena odepření práva navrhopateli. Jak uvedl on sám v návrhu, ale jak je krajskému soudu známo i z úřední činnosti, navrhopatel se postupu Vězeňské služby České republiky ohledně srážek z účtu povinného P. K. a následnému nakládání s těmito penězi brání prostřednictvím zásahových žalob ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. (např. věci vedené u zdejšího soudu pod s. zn. 30 A 131/2017, 30 A 143/2017, 30 A 152/2017, 30 A 19/2018). Podstata a důvodnost jeho tvrzení, a tedy zákonnost postupu Vězeňské služby České republiky, tedy budou v rámci těchto soudních řízení meritorně posouzeny.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. leden 2018

JUDr. Jan Rutsch v.r.

pokračování
source not found.

6

Error! Reference

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. P.